

den ærede Ordfører mente ogsaa at kunne ytre, at Modstanden mod det skulde hvile paa politiske Modsatninger. Jeg tror alt- saa nok, at dette forholder sig rigtigt. Smid- lertid kunde det tage den Form, at det ikke havde nogen som helst politisk Karakter, vilde Sagen ganske sikkert blive en anden, men den Form er jeg overbevist om, det hele ikke har antaget endnu.

G. Sage: Jeg skal med et Par Ord anbefale det af et Flertal stillede Forslag om at henvise Andragendet Nr. 3 til Fi- nansministerens Overvejelse. Dette An- dragende er indkommet fra gamle Under- officerer, som ere pensionerede i Genhold til Loven af 9de April 1851; de ansøge om, at deres Pension maa blive forhøjet derved, at den fremtidig bliver beregnet i Overens- stemmelse med Reglerne i Pensionsloven af 20de November 1876. Finansudvalget har i den Anledning søgt Oplysning hos Fi- nansministeren om, hvor stort et Beløb det her vilde dreje sig om. Ifølge de modtagne Oplysninger, som findes aftrykte i Betæn- ningen til Tillægsbevillingsloven, stiller Forholdet sig saaledes, at der af Pensionister i Genhold til Loven af 1851 for Tiden lever 222 Mænd med et samlet Pensionsbeløb af omtrent 60,000 Kr. og 368 Enker med et samlet Pensionsbeløb af omtrent 25,000 Kr. Ministeriet gør imidlertid opmærksom paa, at det er umuligt at imødefomme Andrager- nes Ønske om, at deres Pension maa blive beregnet i Genhold til Loven af 1876 i Ste- det for efter Loven af 1851, fordi de to Love ere byggede paa helt forskellige Prin- cipper, og fordi de Oplysninger, som ville være nødvendige for at omregne Pensionerne, ikke længere kunne staffles til Veje. Hvis man imidlertid vil gøre noget for disse gamle Mænd, af hvilke mange have deltaget med Hæder i Krigene, og som for største Delen sidde i smaa Kaar, forekommer det mig, at man uden at præjudicere noget kunde gaa den Vej at give dem et procentvis Til- læg til deres Pension. Det fremgaar af de Tal, jeg anførte, at samtlige mandlige Pen- sionister i Gennemsnit have en Pension af 272 Kr. og Enterne i Gennemsnit en Pen- sion af 68 Kr. Mange af dem ere i en Alder af 80 Aar eller derover og kunne ikke antages at være i Stand til selv at for tjene noget; de maa nødvendigvis sidde meget smaat i det, naar de skulle leve alene af Pensionen. Derfor har Flertallet af Ud- valget foreslaaet dette Andragende henvist til Finansministerens Overvejelse, og jeg skal jærlig henlede den højtærede Finansmini- sters Opmærksomhed paa, om det ikke var

muligt at imødefomme Andragerens Begæ- ring derved, at i alt Fald de iblandt dem, som have deltaget i Krigene, fik et procent- vis Tillæg til deres Pension, f. Eks. 25 pCt. eller maaste 30 eller 50 pCt., hvad der nu maatte anses som passende. Jeg tror, at de Betænklichkeiten i Henseende til Konse- kvenser over for andre Pensionister, som man ellers kunde nære — og med Rette kunde nære, det erkender jeg — derved vilde være fjernede, og det forekommer mig, at en saa- dan Forhøjelse af Pensionen for disse Folks Vedkommende kun vilde staa som et Udslag af den samme Følelse, der saa ofte har sun- det sit Udtryk i dette Ting's Holdning, naar der har været Tale om Understøttelse til Krigsinvaliderne.

Bluhme: Jeg vilde gerne bede det høje Ting om at stemme for det Forslag, jeg har tilladt mig at stille til Betænkningen Nr. 41, et Andragende fra en Husmand, som beder om Invalideunderstøttelse. Udvalget har ment ikke at kunne gøre Indstilling om Sagen. Jeg skal ganske kort motivere den, men kan ikke undlade at gøre et Par Be- mærkninger til det ærede Finansudvalg, og det er, at vi alle vist anerkende den Energi og Dygtighed, hvormed det ærede Udvalg altid arbejder, men jeg vil dog gøre opmærk- som paa, at dette Hæfte her viser, at rundt omkring i Landet sidder en hel Del stakkels Menninger, som med Tillid og Haab se hen til det ærede Finansudvalg, og jeg tror, at de ikke ville kunne forstaa den Energi og Dygtighed, hvormed Finansudvalget har arbejdet, naar de se, at Indstillingerne til Tinget først kunne fremkomme, ligesom vi skulle hjem. Det er ikke en Bebrejdelse, jeg retter til det ærede Udvalg; jeg har fuld Følelse af den Flib, det udviser; men jeg vil henstille til Udvalget, om det ikke mulig for for Fremtiden i det mindste kunde dele An- dragenderne saaledes, at vi kunne faa de første af dem til Behandling tidligere. Trods det store og vigtige Hverv, Udvalget har at udføre, selv ved Siden af det, tror jeg ogsaa, at Befolkningen vilde se med Glæde paa, at vi gavede disse Indstillinger en saa grundig Behandling, som vi ere i Stand til. Ikke at tale om, at Salen sædvanlig er tom, det kan ganske vist til Dels skyldes det overvejende Stof, som Tilhørerne ikke føle sig mægtige at følge saa mange Timer, men jeg tror det ogsaa af den Grund vilde være nyttigt at faa det delt. — Med Hensyn til selve Sagen beder jeg som sagt Tinget om at følge mig i min Indstilling om, at denne Sag henvises til Finansministeren. Da Tiden er saa knap, skal jeg gøre det kort og